

Call no: B. H78
Author: Azulai, Hayyim Joseph David, 1724-1806.
Title: Ha-tov vecha-yashar ... ish hayil ... Mosheh Yisrael Urbini ...

כותר: הטוב והישר ... איש חיל ... משה ישראל אורביני ...

Imprint: Livorno : [h. mo. l.], 541 i.e. [1780 or 1781]

דפוסת: ליוורנו : חמו"ל, 541.

Collation: 1 broadside : 31 x 22 cm.

~~הערות: סוג הגליון: בקשה לפדיון שבויים. שמות הרבנים: אברהם רובין,
מיכאל הכהן. מקומות: קושטאנדינה, חברון. כולל הערה בכתב יד: דפים
בודדים סדרה ב'. ביבליוגרפיה: מנחה ליצחק, ביבליוגרפיה של כתבי
יצחק ריבקינד, עמ' 49.~~

Subject: Ransom - Israel - Hevron.
Ransom - Italy.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

בינו עבדי עשיו

הטוב והישר בעיני אלהים ואדם ירא אלהים מרבים ובמציתיו חפץ מאד אשר יעשה אותם האדם
איש חיל רב פעלים צדיק צדקות אהב זה חלק אדם הלא זה הוד הגביר המרום יול כל ברכה
ותהלה איש חסד ומרבה להטיב כמוהו משה יעלה ארבעה עשר ימים וששון ושמחה ישג
מאשר ישמח האדם אביר :

מאחר עלות קול רכה ותפלה לפני שוכן מעונה ישמח ויעלץ לפני אלהים אורף ימים בימינו כשמאלו עושר וכבוד כבנים וכני
כנים ירידים נחמדים כס' משונה נחלה זו תכל הנחלות כי ה' אלהינו הדימונו וישקנו מי רש ולענה אשכולות מרורות דור
שנרות רכות ורעות באות עברה ועם זכרה עיר ויושבי בה חילופי שופרא כיבא וידל ישראל עד מאד תכל הנדדים אשר נחו בהם
היסודים יושבי קרית ארבע היא **חברון** ת' ויי לארעה ישראל אשר עדן היתה לתהלה לשם ולתפארת אך היתה לשמה לנושל
ולשכינה וכל יושביה קטנים עם גדולים יונק עם איש שיכה חרב ל' תעבור חפני חמת המציק צרת הסוכות המדאיכות
מרוכבות אשר עלו וכאו לסך **מאה ועשרים ארף פיאסטרא** מהם שמונים ארף לבויים אשר תוככי היתה סנו'
וארכבים ארף לבני הכפרים כרכית אכזרי והבויים הלה הרשעים הלה כראותם
כי בלתה להם הרעה ולא איתנו לגדל פרע נצכו כמו נד וחמתם נתכה עלינו להשמיר להרוב ולאבד את כל היהודים וכל ראשי עם קרש
וקנים משער רגליהם לניחושתיים הובשו אסירי עוני וכרזל מקום סינופת וסר' העודף ויעצו אותנו בכמה יסורים קשים ועוד רעה
חולס שקולה ומכרעת בכרעי המיתה כי בית הכנסת הקדוש אשר ניבולו אבותינו הקדושים בו כמה פעמים דבקו השערים זה בזה
ובוסל התמיד אשר הים דולק לפני ה' ואין קול ענות קדיש וקדושה ותיי צבקה גדולה ומרס אשר כחיה לא היתה וכל העם
בוכים מככי נסרות על אלה חסכו עינינו ועפעפינו יזלו הים ואפי' מוכח מוריד עליו דמעות כאשר נילינו טפח באברת הכוללת ומסס
בארם ומתוך גרם וזוקה ינחנו מתוך ההפכה אכחנו הכאים על החתום חכמי ופקירי עיר קרשינו **חברון** ת' וכאו פה
קוישטאנדינה זעא עיר הקרובה אל החלל ונהפכנו לפני שרי צבאות ישראל אשר פה העירה זעא למען יבקשו
מנוח אשר ייטב לאתרא קדישא הרין בעירן עקתינ ובראותם כי עת צרם היא הפליאו חסדם והוציאו דבר מלכו'
שיתחלקו הסוכות לשמונה שנים פשרה אלפים פיאסטרי לשנה קרן דוקא והרכית יפול ארצה ומאת ה' היתה זאת ויהי לכם כי הבויים
אשר כתוככי עה' סנו' שיש להם השמונים ארף קבלו עליהם לעשות בדבר המלך אך בזאת שלא נוסף עוד התל בהם ואנחנו נקיים
מנות פריעה דבר בעתו ברם דא עקא כי הנה אלה רשעים שחייבים להם סך ארכבים ארף כנו' הלא המה ארוכי הארץ שופטים ושופרים
ומור' לא יעלה על ראשם לא רצו לקבל דינא דמלכותא קמו נד אחד ולשאול הניעו קרני רשעים מתכה אחד בקרב ימים ובאלף צרות
ספריוחו לנו ומן עד שנודיע צערינו לאחינו בית ישראל ומעלת השרים אשר פה קושתא זעא אף כי לשעבר הפרישו ממונם נדבה סך
עצום לעורה כזרה ככתוב ידם כראותם צרת נפשינו הטיבו חסדם ונדרו נדר גדול לתת את תרומת ה' סך שמונה אלפים פיאסטרי
ככל שנה לשמונה שנים ישלם ה' פעולם ולצת כזאת זו היא שקשה שצריך להקדומו פורענותא סך ארכבים ארף כנו' לבני הכפרים
גוי עז פנים סורגי נפשות ואין מידם מניל העל אלה חילינו פני טובים השנים האי זנבא דרבנן הרב הכולל זכר למקדש כהלל ורע
קדש כמוהו' **אברהם רוביו** היו והחכם השלם הדיין המצויין ענו'ר כמוהו' **מכאל הכהן** היו ללכת
כשליחותינו למחנה תהלתו להגיד להם קצת צרותינו והקדישו
כלא כסף וכלא מחיר ולשונם תהלך באר' את כל החלום אשר מצאתנו ומעיהם ומפי כתבם ילמדו יותר ממה שכתוב איכו השתא
באנו לפני רוס מעלתו כשפל קול החינה ומעתינו על לחינו מלכי חסד התעוררו והשוו והחולו על כל ישראל טרם יבנה ותנו
כבוד ל' אלהים אלהי **אברהם יצחק ויעקב** אבותינו ה' זעא שלא יחרב משכן כבודם ח' ולהניל ממות שלוש
מאות נפשות מישראל המחכים למות ואם ח' יעלימו עין לעיתות כזרה העם אשר בתוכה כבאן
לטבה יוכל וקנו אותנו ואת ארמתינו ועת לחכמה להניל לקוחים למות קהל ועדה מישראל ווהי מנות **פריון שבויים** ממש
ומחלים פניו יעמוד לימן השלוחים חנו' לעוררם ולתומכם ולקרב התעלות לעורר הלככה אנשי חסד
והרחמים לרחם על פלגת ישראל כי עת צרה היא וזכות אבותינו הקדושים יכולה היא שתנן עליו על כל צרה שלא תבוא ולהניח ברכה
א ביתו וסיתה שלום ככל גכולו דשן ורענן יהיה כנפשו הרמה וכנפטי יחיד עה' **חברון** ת' הסותמים כדמע כ"ח למדש רחמים
שנת ורכ טוב לכית ישראל ושלום :

הצעיר רפאל אברהם הצעיר חיים חיים שמעון הצעיר מרדכי חיים יששכר
חאייון זלה"ה הלוי ס"ט גידלייא ס"ט אלמאטירי ס"ט חאסון ס"ט

הלא למשמע און ראכה נפשו ואין הדמ'ע לפי חשבון אם לא בכינו מככי נסרות . איכה נהייתה הרעה ומקום משכן אבותינו
סקדושים אשר בארץ וכאו כמעירות . מפרץ קאתי היה לשמה ואחינו בית ישראל רבים שתו אשכולות מרורות . וכרכר הוה
חוכה מוטלת על כל ישראל להעמיד ארץ ולהניל לקוחים למות והמה בוכים בכי וצרות עיניהם ישיתו למנות **פריון שבויים**
אשר לחרב רכו מצערות . ולכבוד **אברהם יצחק ויעקב** אבותינו הקדושים אשר בזכותם אנו
חיים וסס לחומס ולמחסס עורה כצרות . וככן יטו חסדם ואמיתם על שלוחי דרחמנא הרב
סכולל עטרת תפארת סיכה כמוהו' **אברהם רוביו** נר'ו ומשנה כסף שחכם השלם הדיין המצויין ענו'ר כמוהו' **מכאל הכהן**
כסבר פנים מאירות . ויעניקום מנרני נרקתם יכול ולא יכול לוסף **נדבה** לה' וגם ה' יתן הטוב הון ועושר וארכא בחייו גם כניהם וכנותיהם תשיתמו לשרים ושרות :
כנפסס סקסס ונפסס **ריוורנו** זעא פדר כלנו בני איש אחד נחנו שנת ולכל בני ישראל היה אור :

סצעיר וועיר חיים יוסף דוד אזולאי ס"ט

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.